

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X                                                                    X
X                                                                    X
X          O R D E  D E R  V E R D R A A G Z A M E N .                X
X                                                                    X
X                                                                    X
X                                                                    X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

23 januari 1990. Eerste deel.

Goede avond,

Waar gaan we over praten?

+ Mensen zeggen vaak waarom moet mij dit nu juist gebeuren? Soms moet dat zelfs herhaaldelijk gebeuren. Zit daar soms een systeem in? Hoe werkt dat en hoe werken wij daar mee?

- Iedereen werkt er eigenlijk mee en daarmee bepaalt hij zoals hij denkt zijn eigen lot. Welk probleem en om er een redelijk beeld bij te maken. U kent wel allemaal kippegaas, u weet wel allemaal kringetjes die zo aan elkaar vast zitten. Steeds als je aan een punt komt, kun je vier verschillende kanten uit en bij het volgende punt kun je dat weer. Wanneer je nu aan dat kippegaas een paar dingen hangt, hier een cadeautje en daar een doodskop dan kun je dus door je keuze bij de één of bij de ander terecht komen.

De weg is wat wij noemen het scala van mogelijkheden. Dat is ook weer een heel verhaal. Als het vervelt dan hoor ik het wel. Elk punt waar op de wereld een verandering plaats heeft, laten we zeggen: Napoleon verliest Waterloo, dan kan het ook een kleine verandering zijn en hij heeft Waterloo gewonnen. Dat is een andere wereld. We spreken wel over mogelijkheidswerelden, we kunnen ook wel zoals sommige doen spreken over parallele werelden omdat ze dan toch ook weer een eigen ontwikkeling hebben. En nu denkt de mens aan zich als iets unieks.

Maar als we dan aan die andere wereld denken als een soort droom Maar soms zijn er verbindingswegen denkbaar waardoor je van de ene wereld in de andere kunt komen. Wat geldt voor de wereldinformaties geldt op een veel kleiner vlak natuurlijk, voor de mens. De mens heeft dus een voortdurende reeks punten waarbij hij een keuze kan maken. Volledig kun je niet redresseren. Je kunt dat niet veranderen op herstel. Je kunt het alleen evenwichtig maken.

Als je drie keer naar links bent afgebroken, moet je de volgende keer drie keer naar rechts en dan zit je weer op dezelfde lijn. De meeste mensen echter maken een keus niet alleen logisch, niet alleen emotioneel. Daarin ligt het gevaar. Als je een zuiver logische keuze maakt dan zit je daar met het toeval van de wereld om je heen. Maar je kunt je eigen richting en daarmee wat je te wachten staat redelijk goed overzien. Maak je een emotionele keuze dan voel je aan wat voor jou de meest harmonische of beste regelling is. En dan krijg je al die belevingen die je voor je eigen bestaan en voor je eigen weten van node hebt.

maar wanneer je de ene keer logisch bent en de andere keer emotioneel, of erger nog als je jezelf aanpraat dat je logisch denkt, terwijl je eigenlijk je emoties een grote rol laat spelen, dan kom je altijd in situaties terecht waarvan je denkt: hé, waarom moet mij

dat nu overkomen? Als we kijken naar de wereld op het ^{ogenblik} kunnen we zeggen dat het schitterend is en wat een bevrijding overall, maar als je dan even nadenkt dan beseft je dat het eigenlijk nog geen bevrijding is. Het is een verandering van mogelijkheden en die had veel eerder kunnen komen of misschien ook veel later. Er is nu weer een goede man die van alles de schuld krijgt, die daardoor verheerlijkt wordt, maar eigenlijk had het al eerder gekund ook onder Brezjneff bij voorbeeld. Alleen op een andere manier.

Maar deze mensen staan ^{nu} in een wereld waarin ze een keuze moeten doen. Het is niet: we zijn vrij en we gaan beter leven, nee ze hebben nu een vorm van vrijheid gevonden tegenover het verleden en daardoor moesten we nu gaan bepalen wat we wel of niet kunnen en zullen doen. Maar doet u dat eigenlijk? Hoeveel van uw leven is niet vanzelf sprekend. Met andere woorden u kijkt niet links of rechts, u stoomt wel door. En dan ontstaan er altijd ogenblikken waarop je emotioneel en zelfs rationeel niet bent ingesteld.

Want u hebt niet de juiste weg gekozen, u hebt eigenlijk voortdurend zijweggetjes genomen. Er bestaat een oude term, u kent hem wel, het gulden midden. Dat is niet te veel en ook niet te weinig van alle dingen. Maar ja, soms ben je zó van iets bezeten en dan wil je dat. Dan gebruik je alle middelen om het te krijgen, maar dan ben je helemaal weg. In een bepaalde richting, maar die heeft zijn eigen moeilijkheden. Hier zou je een vlakke weg hebben, daar krijg je bij voorbeeld een bergweg.

Je kunt ook aan de andere kant zo bang zijn voor jezelf nietwaar, dat je die kant uitgaat. En dan denk je dan zal het allemaal goed zijn, maar je komt in de woestijn terecht. Als je rechtdoor gaat, dan kom je bij de bestemming. Op die manier zit dus dat hele noodlot in elkaar. Je zou het je voor kunnen stellen als een netwerk volgens je bestemming, waarbij de beweging niet terug kan gaan. U kunt dus niet achteruit, alleen vooruit. Maar op elke plaats, op elk vlak waar je komt heb je verschillende mogelijkheden.

Je kiest uit die mogelijkheden. Door de mogelijkheid die je kiest krijg je ook het totaal van de omstandigheden die daar bij horen. En dat betekent dan dat je voor jezelf problemen veroorzaakt, dat je voor jezelf mogelijkheden creëert, kortom het betekent dat er dingen gebeuren in je leven die je niet kunt voorzien, die je niet kunt aanvoelen, maar waarmee je geconfronteerd wordt. En dat zijn niet alleen maar dingen die jezelf betreffen, het zijn ook dingen die een ander betreffen. Laten we nu eens kijken bij voorbeeld: waarom moest mijn kind nou..... Ja, misschien beseft u het niet maar een hele tijd geleden toen zei u: ach, dat kan allemaal best en toen kreeg u een kleine infectie.

Die kleine infectie is ^F de oorzaak geworden van dat kind. Vervelend, maar ja, niets aan te doen. Want als het eenmaal zover is, de resultaten van je eigen handelen kun je niet veranderen. Je kunt ze alleen compenseren. En de gevolgen die dat bij of voor anderen heeft, die kun je ook niet controleren. Want kijk, de ander heeft ook zijn eigen leven, doet bepaalde dingen wel, bepaalde dingen niet en denkt op een bepaalde manier, reageert op een bepaalde manier en voor je het weet, ontstaan er allerlei dingen.

En dan zegt de mens: waarom nou mij en niet een ander? En als die ander net zo had gedaan als u, zat u met de zelfde misère. De enige keer dat we het niet zeggen is wanneer ons een fortuin ten ^{deel} valt. Dan zeggen ze niet waarom niet bij een ander. Dan zeggen ze: nu krijg ik eindelijk wat me toekomt. Je krijgt altijd wat je toekomt. En dan moeten we heel voorzichtig zijn.

Anders ^{gaat u denken: het is mijn eigen}

Indirect

schuld. U had anders kunnen doen, zeker. Dan zou het beter zijn gegaan. Maar u hebt gedaan wat volgens u het beste was of het meest juiste, dan kan u geen schuld treffen, maar uw betrokkenheid in het geheel heeft wel degelijk bepaalde effecten veroorzaakt. Je kunt dus nooit zeggen oh, jij bent ziek, ja nou, dat is Gods straf. Al zijn er mensen die dat zeggen. En bid ook de Heer, dat hij je vergeeft en je zal beter worden. Als dat niet lukt dan zeggen ze ja, dan heb je niet goed genoeg gebeden. Dat is onzin.

Maar het is wèl zo, wanneer ik in omstandigheden zit en ik wil eigenlijk in feite niet meer leven, ik wil het anders hebben. Ik ben er druk mee bezig, dan word ik onjuiste keuze. Ik ben eenzijdig, mijn keuzen zijn anders en die komen uit het diepst van je hart. Die zijn volkomen eerlijk gemeend maar de mogelijkheden zijn beperkt natuurlijk. Je hebt zo eerlijk mogelijk gekozen. Dan ben je niet schuldig aan wat er gebeurt, maar je hebt het wel zelf mee bepaald, mee veroorzaakt. Tot zover aanvaardbaar?

Wij komen met een volgend punt, met het karma, weet u wel. Die slagzin, die door velen wordt misbruikt om al hun afwijkingen en dwaasheden en ongeluk te verklaren. Wanneer u geleerd hebt laten we zeggen de Franse keuken hè, te bereiden en u gaat lampen indraaien, is de kans groot dat u het nog net haalt. Maar als u éven een driewegschakelaar aan gaat leggen dan is het wel zeker dat u fouten maakt. U hebt daar geen volledige bekwaamheid voor. Misschien bent u zorgvuldig en misschien kookt u een beetje uit de losse hand. Als u uit de losse hand kookt, is de kans dat er een grote fout gebeurt aanmerkelijk groter.

Maar zelfs wanneer dat niet het geval is dan doet u er tien keer zo lang over als een vakman omdat die het geleerd heeft. U kunt veel beter koken dan elke electriciën en veel vlugger ook als het nodig is met uw bekwaamheden. Als je leeft, leer je dingen, je doet ervaring op, je krijgt een bepaald beeld van de wereld, een bepaald beeld van jezelf en je voelt op een gegeven ogenblik wat daar harmonisch kan zijn en niet harmonisch. Dan ga je dood. Gebeurtenissen vervagen voor een groot gedeelte. Vaag blijven dan nog wat schemerige herinneringen misschien, maar dat is ook alles.

Maar wat u geléerd hebt...ze zeggen wel eens als je als kind leert schaatsen dat kun je als je a.o.w. krijgt nog. Alleen moet je wel beginnen met een kussen achter en voor. Nou op die manier moet u dat echt zien. Een vaardigheid die je eenmaal verworven hebt raak je niet zo gemakkelijk weer kwijt. En dat wil zeggen dat wanneer u in dat leven komt de plaats die je op dat spelbord inneemt, mee bepaald wordt door uw eigen voorkeuren. Zeker de vraag: waar kom ik terecht? speelt een rol, maar de één zegt nou ik zie daar kans om op het schaakbord looper te zijn, een ander wordt bisschop. Die mag dan ook maar over één kleur.

Of raadsheer zeggen ze hier in Nederland, want bisschoppen hebben ze hier niet graag, dat is waarschijnlijk een hele Gijssen kwestie. Maar goed, de plaats die je kiest bepaalt je mogelijkheden. Maar aangezien de keuze die iemand bewust maakt op grond van zijn ervaring een plaats kiest waarbij hij alles wat hij geleerd heeft kan gebruiken die kan ook meer bereiken dan een ander in dat leven. Maar ook deze mens weet dat niet bewust. Hij weet evenmin precies wat hij doet als de pianist weet - hij weet wel wat hij speelt- maar dat hij met diè vinger juist diè toets drukt dat is eigenlijk vanzelf sprekend, dat gaat gewoon. Ook de automobilist, die zit ook niet eerst te denken: hoe moet ik ook weer schakelen, tenminste als hij de wagen kent.

Bliep en weg! Als je dat moet overleggen dan duurt het lang en ja dan ontstaan er allerlei problemen. Maar die heb je dus niet. Het resultaat is dat je in je leven een groot aantal ervaringen opdoet die helemaal passen bij datgene wat je al geleerd had. En daarnaast zie je weer een hoop tegenstellingen, dingen die erbij horen, maar waar je vroeger niet op hebt gelet. En dat zijn dan weer die keuzemomenten met emotie overspoeld en het eindresultaat is: dat mij dat nou net moet overkomen. Ik heb dat nooit gedacht. Dat komt zo maar uit de lucht vallen!

Nee, u hebt zelf de mogelijkheid geschapen, maar u hebt het niet beseft. U deed dit voor een groot gedeelte onbewust en bij dit onbewuste reageren speelden uw emoties, uw menselijke emoties een rol maar gelijktijdig telt geestelijk dat door een vorige ervaring als het ware is ingebouwd. We kunnen dus zeggen dat karma eigenlijk een conditioneren is die bij keuzes in het stoffelijke leven, mee bepalend kan zijn. Niet dat het een dwang is tot bepaalde belevenissen, maar de waarschijnlijkheid wordt er meestal wel groter door.

Ook dit aanvaardbaar? Nou, dan komen we aan het laatste stukje. Stelt u dat u geestelijk bewuster wordt. En nu hebben we het niet over geleerdheid. Geleerdheid is heel vaak de plamuur over de rotte muren van het geweten. Je moet niet zeggen: ik weet, maar ik ken, ik beleef. In dat beleven kunnen allerlei geestelijke en innerlijke factoren een steeds grotere rol spelen. Die innerlijke wereld is omvattender dan de conditionering die u hebt gehad, geestelijk, in een voorwaarts gaand bestaan.

Is ook omvattender dan uw stoffelijk begripsvermogen. Een mens die dus innerlijk bijzonder ver komt, die staat heel anders tegenover de wereld dan de meeste mensen. En ik dacht dat dat ook een belangrijk punt is. Want dat houdt in dat je dan veel juister aan voelt zitten aan de stam, want hersenweefsel is het nog niet, veel beter ~~aan~~VOELT wat juist is. En dan doe je dus de dingen precies zoals ze moeten. Dat wil niet zeggen dat je dan veel behoefte hebt aan je wereld en wat er allemaal is om je heen, maar voor jezelf heb je het meest juist gehandeld en dat is belangrijker je invloed op anderen is daardoor positiever, harmoniser en geen negatief.

En dat houdt ook weer in dat de bewuste mens ook minder vaak zal zeggen: dat dat mij nu juist overkomen moet! Als het mij overkomt is het wel prettig maar als het mij moet overkomen, nou dan is het onaangenaam. Het is een fijne nuance die de Nederlandse taal kan aanbrengen. Wanneer je werkelijk dan leeft dan voel je juist niet. Dan ben je niet zo verscheurd en het gebeuren dat je persoonlijk treft heeft een andere betekenis gekregen. Mensen zeggen dan ja, sommige mensen verwerken dat allemaal met een gemoedsrust.....

Ja, die mensen zijn zódat ze beseffen wat het is en juist daardoor eigenlijk juist blijven reageren zowel tegenover anderen als tegenover zichzelf. Ook al zou het antwoord zijn: wat doen we er mee? Ja, probeer er vanaf te komen. Elke keer dat je zegt ja, dat dat mij nou moet gebeuren en dat dat mij nou juist overkomt, u hebt het nu zelf gehoord en hopelijk ook een klein beetje aanvaard, dan hangt het ook van je eigen reacties van je eigen keuze af.

En je hele leven is voortdurend het nemen van beslissingen, let wel, niet het constateren van gevolgen. Gewelgen ontstaan door de beslissing en worden niet door de beslissing bepaald waardoor het geheel van uw wezen in de context waarin zich dit bevindt. En de mens die voelt dit moet goed zijn, dit moet juist zijn, die zal nog wel eens een keer denken: ik wou dat het anders was geweest. Natuurlijk, menselijk. Maar hij accepteert het, want zo is het van

daag en vandaag moet ik verder naar morgen. Hoe meer je bezig bent met het verleden, hoe minder juist je beseft dat je vandaag een keuzemogelijkheid hebt. Hoe meer je geneigd bent om in één sleur verder te draven, hoe minder je beseft dat er andere mogelijkheden bestaan. Maar pas wanneer je bewust kiest elke keer weer heeft die keuze werkelijke betekenis en brengt ze je altijd bij gevolgen die bij jou passen.

Ik denk dat je daar toch werkelijk een redelijk antwoord hebt op de vraag: wat doen we er mee? We zoeken onze innerlijke waarheid, onze innerlijke vrede. Het verleden is het verleden en dat heeft het heden veroorzaakt. Morgen dat is datgene dat bepaald wordt door mijn keuze en mijn keuze zal altijd uit moeten gaan van wat ik aanvoel en beseft in het heden. Hoe meer innerlijke kracht en waarde ik vergaar, hoe sterker ik word ten aanzien van alles wat uit dit verleden komt.

Maar ook hoe juister ik zal reageren bij elke keuzemogelijkheid die er voor mij ontstaat. En dan komt er een ogenblik dat je eigenlijk je eigen leven bepaalt ook al begrijp je misschien niet helemaal hoe dat mogelijk is en waarom. Maar op het ogenblik dat je je keuze voortdurend onevenwichtig doet, zul je altijd in een steeds onevenwichtiger wereld terecht komen vanuit jouw standpunt. Omdat de beelden die je in je draagt van wat zou moeten zijn en de feiten nog zo sterk van elkaar afwijken. Het is voor heel veel mensen moeilijk om de feiten te aanvaarden en de illusies te laten rusten. Commentaar?

+ Ja, heeft u een verklaring voor het zo vaak herhalen van een zelfde opdracht die je in je leven krijgt?

- De opdracht die je krijgt.....

+ Je komt zo vaak voor hetzelfde te staan, daar moet een reden voor zijn.

- Kijk, als u in kringetjes loopt komt u steeds weer voorbij dezelfde punten. Dat wil dus gewoon zeggen dat u uw keuze onjuist hebt gemaakt. En over mag doen. En u blijft het herhalen. Bij ons is het niet zo dat ze zeggen: ach die mens heeft al 30 incarnaties gehad, laten we hem nu maar een keer bevorderen. Bij ons gaat niemand over of hij moet eerst zijn klassetaak hebben afgewerkt. De klassetaak is het bereiken van het bewustzijn waardoor je een grotere wereld, een grotere samenhang als het ware kunt gaan beleven en daarmee gaan werken.

+ vraag over de parallelwerelden.

- De parallelwerelden zijn vaak dromen. Je zoudt er theoretisch wanneer je over de juiste hoeveelheden energie zoudt kunnen beschikken, in binnen kunnen treden. En onder heel exceptionele omstandigheden gebeurt dat wel eens. Als iemand in een andere dimensie terecht komt. We noemen dat dan maar een dimensie.

+ En houdt dat in dat als je dan iemand tegenkomt van een andere dimensie dat dan gewoon dromen zijn?

- Dat zoudt u kunnen zeggen, misschien mogelijk, maar het is veel waarschijnlijker dat u de dromer bent. Anderen droomt zoals u ze ziet en daardoor de werkelijkheid niet beseft die ze zijn. Dat is een ziekte waar vooral staatslieden en dergelijke ontzettend aan lijden. Die zien de mensen niet zoals ze zijn, ze zien ze inclusief de problemen zoals zij het zouden willen. Zij leven dus in een heel andere wereld dan hun onderdanen. Ik weet wel wat u zeggen wilt, maar ik probeer het duidelijk te maken. Wie zegt mij dat u de wereld niet droomt? Uw wereld. En als anderen deel uitmaken van uw droom wordt het een gedeelte, een gezamenlijke wereld. Dat kennen we bij ons ook. Op het ogenblik dat u die droom met anderen deelt, krijgt ze een zekere samenhang

een zekere werkelijkheid. Maar dat wil niet zeggen dat zij voor iederen te betreden is. Alleen in een bepaalde context van denken, van begrijpen van voelen, kun je die voorstellingswereld aanvaarden. En als u zegt: zijn er dan acht dromers en twee wakker ja, dat kan wel eens voorkomen, maar het is nooit de algemene regel.

+ vraag over hetzelfde onderwerp.

- Wat verstaat u onder realiteit? Wilt u dat eens nader definiëren.

+ Iets wat je voor jezelf op dat moment zo voelt.

- Aha, in dat geval is een parallelwereld ook een realiteit. Want zodra iemand ook maar droomt over de omstandigheden die daarin zouden kunnen bestaan, worden ze tijdelijk voor die persoon werkelijkheid.

Als u helemaal erin opgaat is het wel mogelijk dat u in een heel andere wereld leeft dan u. Want dan ziet u die andere nog wel, want die hoort bij u bestaan, is ergens een deel van uw wereldvoorstelling, maar is ergens een marionet van uw verwachtingen en heeft dus ^{geworden} niet meer die zelfstandigheid die het ^{erger} zou moeten hebben om echt te zijn in uw wereld. Dat is mogelijk.

+ Hoe kun je toetsen of je in de werkelijkheid bent?

- Dat kun je niet. Want als je toetst of je de werkelijkheid beleeft, wie zegt u dan of u de werkelijkheid toetst? En of u niet bezig bent voor uzelf het beeld van toetsing te ontwerpen om zo tot het besef van werkelijkheid te komen dat u al had, maar dat u bevestigd wenst.

Alles is relatief. De relativiteit is ook relatief omdat er een samenvatting binnen het geheel bestaat waarin alle verschillen tot een eenheid samenkomen. Dan zijn er dus geen afwegingen meer mogelijk, dan is er alleen een concreet feit. Maar wat is dat feit? Weten we niet. Daarom praten we zoveel over God en dergelijke dingen.

+ vraag over de spiraalvormige opgang van de mens tot je niet meer terug hoeft.

- Dat het het mens-zijn kan omvatten, maar dat het mens-zijn een onbeduidende factor is in het geheel van je bestaan.

+ Dan is het mens-zijn toch niet meer nodig.

- Dat kan nodig zijn onder omstandigheden, waarom niet? Er zijn ingewijden, hele grote geesten die toch op aarde terug komen. Die daar dan optreden als een leraar of als helper of weet ik wat. Die zijn er gewoon.

In de meeste gevallen zult u de boodschap eerder ervaren als aantasting van uw werkelijkheid dan als een bevestiging ervan, dat is wel zeker. Omdat wat zij brengen een verschuiving van evenwicht in de samenhang betekent, van uw bestaan, uw manier van leven, maar ook van de maatschappij. Alles wat u hebt en wat u niet hebt dat speelt allemaal een rol. Ze brengen u in een nieuwe samenhang van leven en dat is iets dat u altijd bestrijden zult in het begin omdat u het niet kunt aanvaarden. Want u hebt uw vaste wereldbeelden en uw wereldbeeld begint te wankelen.

+ Vraag over o.a. het dynamisch zijn van de mens.

- Ja, u hebt wel een beetje gelijk. Er is een beschouwing tegenover de wereld ziet de mens de verandering, het is een verschuivend achtergrond decortje in een animatie proces. Waarbij het figuurtje daarvóór omdat het zichzelf niet ziet zoals het is, praktisch onveranderd en star blijft en de vaste beweginkjes maakt die al waren ingebouwd. Dat is volledig waar. Maar te zeggen de mens is dynamisch.... Als ik nu zou zeggen dat het Al dynamisch is dan zou ik zeggen in zekere zin. Omdat het heelal een voortdurend proces van genese en ook ondergang is, waarbij de ondergang in zichzelf het begin is van genese en omgekeerd. Tijd speelt er eigenlijk geen rol bij. Tijd is de maatstaf waarmee de mens veranderingen meet om hem heen en die hij verkeerdelijk

beschouwt als een maatstaf voor zichzelf en zijn mogelijkheden. Er is geen realiteit. Trouwens als je met tijd bezig gaat dan zou je kunnen zeggen ja, tijd is een effect van beweging in ruimte omdat daardoor een magnetisch verschuivingsveld ontstaat rond een reeds bestaand eigen magnetisch veld dat een verdringing van ruimte ten gevolge heeft en daardoor een verandering van genese. Namelijk al datgene dat in de tijd begrepen is die we kennen, verandert, maar uw eigen verandering beseft u niet.

Het is eigenlijk heel eenvoudig. Als ik die cartoonfiguur neem en we verschuiven de achtergrond, dan kan ik de jaargetijden voorbij laten trekken, maar ze hebben altijd al op de rol gestaan die ik er onderdoor trek. Ze waren er dus altijd al gelijktijdig. Maar in relatie tot het figuurtje hebben ze tijdelijk een selectieve waarde. Omdat het figuurtje als het ware de werkelijkheid bevestigt in de relatie: figuurtje - achtergrond. Dat is eigenlijk tijd.

+ Nadat

- Ik wil er niet over vechten, maar

+ Het totaal is er al, maar ik weet niet wat het bij jezelf doet.

+ De binnenwereld zou een spiegel zijn van de buitenwereld.

- Ja, dat zeggen ze. Eigenlijk is het niet helemaal juist. Je zou het zó moeten zeggen. Er bestaat rond ons een werkelijkheid. Maar omdat we die werkelijkheid zien door het gekleurde en vaak met figuren geëtste glas van ons eigen beseffen, zien we de werkelijkheid niet zoals ze is, maar projecteren we steeds ons eigen wezen op die werkelijkheid. Als we dat gaan beseffen dan kunnen we zeggen: de werkelijkheid spiegelt dus datgene wat in onszelf is. Het is trouwens een hele oude Hindoeleer waar dat uit voortkomt.

Je kunt er heel aardige beelden van vinden bij voorbeeld allegorische omschrijvingen in de *Maporata*. Je moet nooit denken dat er alleen maar weerkaatsing is. Er is ook iets wat weerkaatst. Ik geloof dat de relatie tussen dat wat is en de schouwing de weerkaatsing veroorzaakt. Omdat de mens altijd zijn ik oplegt aan het andere. Hoeveel mensen behandelen dieren niet alsof het mensen zijn? Ze weten wel dat ze het niet zijn, maar voor hen zijn het mensen. Op dat ogenblik hebben ze hun behoefte om medemenselijkheid te vinden geprojecteerd op het dier.

En dan zegt in feite dus die relatie: deze mens voelt een verarming een onvollediging in zichzelf. En wat hij ziet in het dier is in feite zijn eigen onvolledigheid die hij nu buiten zich projecteert in de hoop zo zich zelf aan te vullen tot volledigheid. Kunt u het volgen?

Ja, als je het heel esoterisch wilt zeggen, maar dan kom je op een ander terrein terecht: God is het alomvattende waarbij alle dingen tegenwoordig zijn. Maar ik, die hem beschouw ik zie daarin slechts datgene wat in mijzelf leeft.

En zo noem ik hem mijn wereld, terwijl ik zelf mijn wereld schep. Uit het alomvattende dat hij in werkelijkheid is. Dat is ook niet van mij hoor. Dat is ook betrekkelijk oud, het is een esoterische overweging van een zekere Desiderius uit ongeveer 1700.

+ Mag ik dan nog iets vragen? Als wij in wat men noemt Zomerland komen, doen we dan niet hetzelfde?

- Ja, we doen hetzelfde. Alleen is er één verschil. In Zomerland zijn we besloten in onszelf, wij zijn onze wereld. En in een menselijke wereld sta je als een ik in een wereld die je niet volledig kunt beheersen. Dat wil zeggen dat er buiten je eigen kwaliteiten en denkbeelden nog iets anders is dat je dus tegenwerking geeft, een bepaalde spanning

veroorzaakt. In het Zomerland is die er niet. Het enige wat mijn wereld kan veranderen is wat in mij zelf verandert. Dat kan ontstaan door contacten met anderen of een besef misschien van eigen onvolledigheden of mogelijkheden, maar eerst moet ik veranderen voor het beeld dat ik wereld noem kan veranderen.

+ Ik begrijp dit niet.

- U begrijpt dit niet omdat u hier een werkelijkheid hebt die onaan-tastbaar is. Uw werkelijkheid ligt in de menselijke wereld wel dege-lijk buiten u. Ook wanneer u denkt daarop uw invloed te projecteren u spiegelt aan uw werkelijkheid zonder haar eigen wezen volledig te doorgronden.

+ In onze richting?

- Dat is niet helemaal waar, maar het is wel zo dat wanneer ik u een andere naam geef dan zal daardoor uw beeld van uw eigen ik wijzigen zich en daardoor zal heel vaak het gebeuren in de wereld rond u voor u schijnbaar veranderen omdat u de mogelijkheden anders gebruikt.

+ vraag over het effect van de Bahwan.

- Onder meer. Het is trouwens iets dat al heel oud is, al lang voor dat er een Christendom was, waren er al nederzettingen volgens klui-zenaars, kloosterlingen binnen een geloof of er buiten. Ze hadden allemaal wel één ding gemeen. Wie in de gemeenschap kwam, liet zijn naam achter, hij kreeg een nieuwe naam. Niet omdat je een ander bent, maar omdat zo andere facetten worden aangesproken die in jou berus-ten. Je kunt dus niet meer worden door een andere naam, maar je kunt wel het geheel anders vertonen.

Misschien mag ik het zó zeggen: dat wat in de stalage ligt, is anders gerangschikt.

+ vraag over numerologie, mag dat?

- Nee, numerologie dan denkt u in de zin van de kaballa en dergelijke. Dan zeg je dat alles meer werkelijkheden heeft of meer betekenissen. En door nu cijfers door letters te subsidiëren of omgekeerd kom je tot een waarde en uitgespreid begrip voor boeken en letters en kom je tot een waarde van een paar kleine getallen. Die getallen kun je dan weer omzetten in letters en dan weet je de kern van datgene wat er in die grote zin is te lezen. En dan kun je bij voorbeeld uitrekenen dat Lot helemaal niet alleen was, maar dat hij een heel stel bedien-den bij zich had. Dat zijn vrouw geen zoutzuil was, maar dat zij wel een witte hond hield. Dat kun je allemaal uitrekenen.

+ nog een vraag over de kaballa.

- Het verhaal van Lot was werkelijk anders.

Het verhaal

van Lot is een allegorie, die overig is opgehangen aan een stukje werkelijkheid dat je uit die allegorie weer op zoudt kunnen diepen. En dat zou je dan kunnen doen met de gemetria. Maar je moet altijd erg voorzichtig zijn omdat het werken met letters en cijfers heel snel vergissingen doet ontstaan. En vergeet één ding niet, als je eenmaal iets als zekerheid aanneemt ben je geneigd om alle re-acties bij te dragen tot een verwezenlijking daarvan. Als je altijd zegt tegen iemand dat hij ziek is dan wordt hij het.

Niet omdat hij lichamelijk ziek is, maar omdat hij psychisch zoda-nig beïnvloed is dat hij stoffelijk de symptomen van de ziekte gaat produceren.

+ Vraag over astrologie.

- Astrologie kan dat ook ja. Wanneer de astrologie zich dus niet bezighoudt met het aangeven van grove grondlijnen, maar precies gaat vertellen hoe je bent en wat er precies zal gaan gebeuren dan wordt het dus, zeker voor iemand die erin gelooft, een conditioneren-de invloed die via het onderbewustzijn elke keuze zal beïnvloeden

in de richting van een predictie of het nu redelijk is of niet.

Ja, dat heb ik ook wel eens horen beweren, maardaar is mij eigenlijk weinig van bekend. Ik heb altijd ervaren dat de profetie in zichzelf wanneer ze een absolute voorspelling inhoudt, conditionerend werkt op een ieder die in de profeet gelooft. En daardoor komt de verwerking meer nabij. Een volledige en letterlijke vervulling komt niet zo vaak voor. Hoe meer het een persoon tot persoonkwestie wordt, hoe sterker de beïnvloeding en wanneer je een hele massa kunt beïnvloeden dan kun je zelfs hun bewustzijn zodanig beïnvloeden dat ze voor bepaalde dingen blind zijn, en dat zij bij andere dingen buitengewoon scherp reageren en opletten.

Dat is allemaal te doen, maar dat wil niet zeggen dat je dan de hele toekomst in handen hebt. Het wil alleen maar zeggen dat je voor andere gedragsbepalingen gaat werken door een beïnvloeding van het onderbewuste, hetwelk een conditionering en gedrag ten gevolge heeft.
+ vraag over de realiteit.

- Die kun je nooit terugbrengen. Als een mens heel diep in zichzelf bezig is, heel vaak meditatief, soms is het zelfs uitputting, maar helemaal los is van zichzelf en van alle indrukken van zijn wereld dan komt er soms een ogenblik dat je denkt: ja, heb ik al licht gezien of niet?

Je weet het niet, maar je voelt je ineens veel sterker en vooral een enorme vrede in je. En dan word je wakker en dan kijk je om je heen en dan is er de wereld weer en dan blijft er een soort heimwee over. Maar de mogelijkheid om het op te schrijven bestaat niet eens. Dan ben je even met de werkelijkheid in contact geweest.

+ Heeft dat een doel? Is dat een kwestie van batterij bij laden?

- Nee, als uw batterij leeg is, is dat meer een consumptie kwestie. Dat heeft weinig te maken met uw geestelijk contact. Het is niet bijladen, maar het is een tijdelijk opgaan in een werkelijkheid met alle gelijktijdigheid, met alle totale en evenwichtige energie en alles wat daarin is en daardoor ja verandert u en dat.....

En dat weerspiegelt zich dan in het zenuwstelsel, in het spierstelsel daarnaast in allerlei emoties. Maar het is niet omschrijfbaar omdat het niet behoort tot het voorstelbare.

+ Werkt het positief of negatief op het menselijk gestel?

- Ik zou zeggen vanuit het geestelijk standpunt werkt het positief. Vanuit maatschappelijk standpunt vaak negatief omdat de maatschappij vooropgezette oordelen en waarderingen heeft die juist door de beleving van die totale vrede eigenlijk onbelangrijk worden.

+onverstaanbaar.

- Inderdaad, bij voorbeeld dus.

+ Je wordt minder grijpbaar.

- Ja en dat is één van de dingen die je medemensen je nooit vergeven. Vriende, we zijn zo langzaam maar zeker aan het einde gekomen van het eerste gedeelte. We zijn er weer zoals gebruikelijk een beetje van afgeweken. Wat ik interessant vind is eigenlijk dat bijna niemand zei: ja, hoe zit het dan met die parallel-werelden, is dat nou echt of is dat niet echt?

Als deze wereld voor u echt is, is een parallelwereld niet echt. Als u erin gelooft wordt deze wereld die u hier hebt steeds minder reëel, andere vormen steeds echter. En wanneer u dat dan weet aan te passen aan het beeld dat u in die wereld van anderen krijgt, wordt u niet eens voor gek verklaard. Soms noemen ze u zelfs wijs. Maar dat komt omdat mensen alles wat zij niet begrijpen, wijs noemen.

Dus.....En daarnaast komt u dan met vragen eigenlijk van: wat is nou eigenlijk innerlijke vrede en wat is nou echt en niet echt? Laten we heel eerlijk zijn. Niets is helemaal echt zoals wij het beseffen. Of we zijn niet in staat om het geheel met al zijn waarde te kennen en in zijn samenhang met al het andere te overzien. Een onvolledig beeld hoeft niet altijd een onjuist beeld te zijn, maar het is nooit een weergave van de werkelijkheid. Het is hoogstens een facet ervan. Dan kom je met het relativisme, daar zijn we ook eerder over bezig geweest. Het relativisme is de erkenning dat we omringd worden door tegenstellingen, dat we in onszelf zelfs een verzameling van tegenstellingen zijn. Maar dat op het ogenblik dat de tegenstellingen elkaar in evenwicht houden, iets waardevols ontstaat.

Kijk, als u de ene kant van een munt hebt of van een bankbiljet en aan de andere kant het andere gedeelte ervan, dan is het geen bankbiljet, het is niets waard. Als die twee tot een eenheid komen, dan ontstaat ineens het waardebegrip erbij. En zo is het met ons zelf ook. We moeten het punt vinden waarop alles wat slecht en goed is in ons om zo te zeggen in evenwicht is. Want slecht en goed dat zijn beschouwingspunten, die zijn niet volkomen reëel. Maar als we helemaal zelf tot evenwicht komen dan is er het -ik- als waarde. Als werkelijkheid.

Daarom, ik heb het in het begin genoemd, leef zo goed je kunt de weg van het gulde midden. Het is net als de gulden regen, die je overal tegenkomt. In feite een verhouding van het ik (met zijn waanbeelden) tot de werkelijkheid die je niet beseffen kunt. Maar daarin wordt de mens voor zichzelf meer werkelijkheid. Je vindt een harmonischer eenheid zelfs met die delen van de werkelijkheid die je nog niet beseft.

Dat is de belangrijkste vrucht van deze avond. Het is niet: maak jezelf tot iets anders, het is maak jezelf tot iets evenwichtigs, want in het evenwicht pas pas je in het geheel. En dan ontkom je aan al die stromingen en al die gebeurtenissen waarbij je steeds weer uitroept: en dat dat mij nu juist moet overkomen! Daar wou ik het bij laten. Geen bezwaar? Ja, wie zwijgt, stemt toe, bedankt voor uw aandacht. Goede avond.

Groesbeek 23 1 90 tweede deel.

U vraagt en wij probeeren er niet omheen te draaien, op persoonlijke vragen geen antwoord. Maar gesteld mogen ze wel worden.
+ Vraag over de Godinnen zoals Isis, de zwarte Madonna, enzovoort.
- Nou, het is eigenlijk zo: het christendom heeft zijn grootste macht gekregen in een periode dat de mensen wel heel vrij leefden. Denken we aan de tijd van de Borgia's, Puccini's en de rest. En de lagere geesten deden het eigenlijk nog beter, maar minder weelderig. Tot op een gegeven ogenblik werd die kerk macht en ze voerden het celibaat in, maar gelijktijdig en in ieder geval een leven dat afweek van wat in de mens allemaal staat. En dat gaat goed zolang als je macht hebt.

Maar nu komt de politiek op en de politiek wordt dus niet meer gemaakt door de kerk maar door anderen. Er ontstaan tegenstellingen. Dan wordt door steeds meer mensen begrepen dat al die dogma's wel heel aardig kunnen zijn maar dat zij niet helemaal kloppen. Er gaan ook mensen naar bewijzen zoeken daarvoor en dan gaan ze inderdaad overeenstemmingen zien. Het is helemaal geen wonder. Wanneer je kijkt naar afbeeldingen van Maria heel vaak als Stella Maris afgebeeld staande op een bol en

Ja, dat is de moederlijke Isis want die werd ongeveer gelijk door Egyptenaren afgebeeld in 1300 voor Christus omstreeks die periode. Misschien nog verder terug. Wanneer ze zich dan verder bezig gaan houden met het leven van Jezus dan gaan ze niet alleen maar vertellen en hervertellen wat die kerkgroep heeft gekeurd, maar ze gaan zich bezig houden met appokriefe geschriften, ze gaan zich bezighouden met de gebruiken van die tijd en dan komen ze tot de conclusie, nou ja, Magdalena was misschien wel het liefje van Jezus. Hij heeft er waarschijnlijk wel meer gehad en of dat nou enig verschil maakt bij de Leer?

Het is voor mij een raadsel, hoor, ik kan dat niet geloven dat dat verschil kan maken. En hij zegt: heb uw naasten lief gelijk uzelf. Welnu dan heb je het toch niet over één bepaalde manier, namelijk de collectebus in de kerk. Dus wanneer u dat steeds meer ontmoet dan ontmoet u in feite de ontmanteling van de dogmatiek. Kerken zijn nu eenmaal instanties en instanties zijn machineriën die zich zeggen te baseren op een grondbeginsel dat zij zelf voortdurend verkrachten.

Kijk maar overal naar rechtspleging, sociale zekerheid die voortdurend geldende onzekerheid voor de sociaal minder draagkrachtigen veroorzaakt en al die dingen meer. Bekijk het maar. En dan is het duidelijk dat u gesymboliseerd en door het opkomende zelfstandig worden van de vrouw, sommige hunkeren alweer naar het matriarchaat, wat ze ook niet krijgen. Dan wordt je geconfronteerd met de vrouw en dan komt in die mannengodsdienst steeds sterker naar voren: hé maar die vrouw dan, dat is niet de achtergrondfiguur, die is als het ware een goddelijk iets in zichzelf. Iets wat een man alleen gelooft als hij stom verliefd is hoor.

Maar goed, op die manier word je dus geconfronteerd met een voortdurend sterkere uitbeelding van de vrouw als een soort tegenwicht tegen de mannenregering die de kerken zijn geworden. En dan hoeft het u helemaal niet te verbazen als u dan ineens nu uw aandacht erop gevestigd is dat u dan overal ook weer vernoemingen, rituelen waarin bepaalde dingen een rol spelen enzovoort. Dat wordt nu allemaal ontdekt. Het is doodgewoon niet omdat het er nooit geweest is en dat het nu speciaal komt, het is doodgewoon het wegvallen van een ambtelijke bovenlaag. Het nu weer machtig worden van de ambtenaar in kerkelijke zin voorlopig alleen gelukkig.

Of ja, gelukkig? Maar hierdoor komt dus alweer naar voren dat wanneer iets lang onderdrukt is geweest dan komt het excessief op de voorgrond. En omdat in de hele geschiedenis van de mensheid van de oude oermoeder af van moeder aarde, Isis, Mahoco en al die dingen meer, de vrouw zo'n belangrijke rol heeft gespeeld, is dat in het hele ras eigenlijk ingeënt. Het speelt een rol in alle beschouwingen, in alle magische systemen in een groot gedeelte van de esoterische leerstellingen zelfs. En verbaast u zich erover dat het nu weer naar boven komt drijven?

Het is net zo iets als Atlantis. Atlantis is verzonken, natuurlijk ligt het precies op die vulcaanrits die daar midden op de oceaan ligt. En wie weet komen er vandaag of morgen weer resten van naar boven toe. Waarom niet? Als die oceaan een gegeven ogenblik onder zware druk komt te staan, nou dan krijg je daar die twee dingen die tegen elkaar botsen, die werken steeds verder uit en dan rijst er wat naar boven. Maar dan komen er zijstukjes mee en dan komt er een munt en dan zeg je ik heb in die lava eengouwe steen gevonden, hoe kan dat nou? Daar heb je nooit aan gedacht.

Moeder Isis is er altijd geweest.

Ze heeft veel onder handen gehad. Istar en een paar anderen.

+ Had het iets te maken met buitenaardse levens?

- De voorstelling zoals hij leefde niet. Het is eigenlijk zo, dat als de mens begint zijn eerste Godin de aardmoeder is. Omdat de geboorte van het kind voor de mens eigenlijk een raadsel is. Daarom wordt de moeder, de barende en de ontvangende moeder eigenlijk de eerste Godin. En dan komen er Goden bij, er komen voorvaderen bij dat worden later Goden. Dan ontstaat een hele reeks legenden en moet de plaats van die vrouw niet alleen de barende zijn, maar ze moet gelijktijdig ook de werkende zijn, want ze is het niet alleen maar zó, passief op een functie.

Nee, ze is het in de aarde. Dan krijg je Manut en al die andere die eigenlijk een uitbeelding zijn van een land-vrouwelijke wereld. Een man alleen is niets. een vrouw ook niet. Maar man en vrouw in evenwicht zijn de weerspiegeling van zeg maar: Jang en Jin. De samenvoeging van zeg maar tot één geheel, waarbij de vernieuwing mogelijk is, waarbij de existentie verruiming mogelijk is en waar eigenlijk de werkelijke vrede mogelijk is. Mogelijk, ik zeg dus niet dat het bij man en vrouw altijd zo zal zijn. Voor 't geval u kritiek hebt.

Misschien kan ik het 't beste zó zeggen: als we altijd spreken over God de Vader moet er een moeder zijn, anders kan God geen vader zijn. Begrijpt u wat ik bedoel? Dat is menselijk. In deze tijd gaat het christendom langzaam ten onder. Het gaat ten onder aan zichzelf. Omdat het de letter en niet de geest heeft willen gehoorzamen. Omdat het zijn macht aan de letter ontleent en niet aan datgene wat het wezenlijk is. En wanneer het weer leert vanuit de geest te zijn dus in zijn daden maar ook in zijn eigen bestaan dan zou het waarschijnlijk maar dan zonder dogma's, groeien en sterker worden.

Er is ook behoefte aan een werkelijke inhoud. Maar als die inhoud niet wordt gegeven als de mens als onmondig, als machteloos wordt neer gezet en dat gebeurt in de dan neemt hij dat in deze tijd niet. En als de christenen in opstand komen tegen bepaalde besluiten dan zou je dat kunnen vergelijken met het ontstaan van de vakbonden in Engeland. Eindelijk samen eens wat terugzeggen tegen de baas. En daar zijn ze daarom niet minder aan het bedrijf of aan de kerk gebonden, maar de methodiek bevalt niet meer. Ze willen meepraten en als ze dat niet kunnen... Het is helemaal geen wonder dat erop een gegeven moment een nonnetje zegt: ja, Heilige Vader, ik vind het allemaal heel aardig maar waarom kan een vrouw nu geen priester zijn?

En als de paus handig was geweest dan had hij gezegd dat ze priesteres kan worden maar dat wil hij niet want dan komt de concurrentie voor de priester mis, de concrematie, de structuur, begrijpt u? En met de structuur het kapitaal, de macht, de invloed en alles wat er bijkomt.

+ En waarom heeft Jezus dan nooit van een moeder gesproken?

- Vader wordt tegenwoordig als een mannelijke Godheid beschouwd. Want de vader is het omvattende, het voortbrengend omvattende, hij is gelijktijdig vader en moeder.

En omdat er zoveel verschillende functies zijn, heeft men later geprobeerd om het in te delen. De vader, de zoon en de geest. Het had ook de moeder kunnen zijn, maar dan.....had je de vrouw binnen gelaten. Die krengen waren al zo lastig. Jezus heeft ook nooit een kerk willen stichten en er bestaat maar één zinsnede en dat is in feite een foute interpretatie die voorkomt in de Itala, de eerste Latijnse vertaling en dat is dat hij tot Petrus zegt: gij zijt een rots en op u zal ik mijn kerk bouwen. En op u wil ik bouwen is de oorspronkelijke zin en uit het Arameens. Mogelijke vertaling.

Bewijzen van dergelijke dingen zijn al in een vroeg stadium uit de weg geruimd, maar je kunt nog een hoop van allerlei leuke geschriften vinden van vaders die veroordeeld zijn en zelfs de geheimen van de Kartharen. Die zijn wel uitgeroeid omdat ze in de praktijk wilden leven zoals de paus en de priesters leerden maar gelijktijdig zo tot een verdorven voorbeeld werden, dat kun je allemaal vinden daarin. En je kunt er ook in vinden hoe kroonprins Rudolf zelfmoord heeft gepleegd met zijn geliefde indertijd. Hoe het allemaal is gekomen, waar het vandaan komt en zelfs de geheimen van Frans Joseph en Sisi zijn navenant.

Maar die boeken zijn niet geöpenbaard. Er zijn op het ogenblik nog geen belangrijke priesters en dat zijn de enigen die naar binnen mogen, die geneigd zijn om de kerk te ondarmijnen. En het heeft ze zoveel moeite gekost om te komen waar ze nu zijn en dat willen ze in geen geval in gevaar zien.

+ vraag over inspiratie krijgen.

- Wat gebeurt er als je een dominee of een pastoor inspireert? Dan vraag je God bevrijdt me van deze duivelse bekoring, en hij geeft een ouderwets prekenboek om daaruit voor de gelovigen nog enkele harde maar goede lessen te kunnen puren.

+ vraag waarom Eva uit het onbewuste deel van Adam geboren werd.

- Een rib is niet het onbewuste. Het is symbolisch, maar u moet één ding niet vergeten. In de eerste plaats, de eerste vijf boeken zijn in feite gebaseerd op overleveringen. Veel van de verhalen die er instaan zijn niet concreet. Ook Kaïn en Abel is geen concreet verhaal. Het is niet echt zo gebeurd. Het is een uitbeelding, een symbool voor iets. Zo is die schepping dus ook. God vormde Adam uit aarde. Maar ja, je ziet soms nog wel eens mensen lopen en dan denk je ja, na viering van een nachtfest kan je het nog zien.

Dat is toch eigenlijk onzin. Tenzij je aarde verandert en zegt: wat zij aarde noemen is in feite materie. En als we dan zeggen dat uit Adam Eva voortkomt dan zeggen we dat het eerste leven in feite voortkwam uit een autogenese, misschien zelfs partogenese. Er kwam dus uit Adam een ander wezen voort. En in specialisatie ontstonden de geslachten. Er is niet in eens per één man één vrouw geweest, er is een hele periode geweest. Maar wat maken de mensen ervan? Zes dagen werkte de Heer, de zevende rustte hij en daarom moeten wij het ook doen.

En waarom heeft de goede man nu geen twee dagen gerust, want ik houd van een lang week-end! Ik zou het heerlijk vinden, maar het is niet waar. Als Jezus alleen maar een symbool zou zijn geweest, niet eens echt zou hebben geleefd, (hij heeft echt geleefd maar daar hebben we het nu niet over) dan zou alleen de Leer, de werkelijke Leer van Jezus zo belangrijk zijn dat elke legende die er aan verbonden is voor mij een lach zou zijn. Zo lang je maar niet zegt dat wij het moeten gaan uitleggen.

We moeten het niet gaan uitleggen, we moeten het zijn, we moeten het doen.

+ Je wilt het wel zijn en doen, maar het wordt niet geaccepteerd.

- Het wordt niet geaccepteerd en waarom niet? Omdat de macht, de traditie is gelijktijdig de troon van de macht voor veel mensen. En soms is het ook bezit, dat is in deze tijd. Bezit vergroot de macht, die wordt aangepast en dat kun je niet doen want dan valt ons hele systeem in elkaar. Maar Jezus maakte er zich niet druk om. Oh ja, Jezus was geen zachte jongen, hoor. Toen hij die rotzooi zag met die wisselaars in de tempel, ja de voorhof natuurlijk het verdere mochten ze niet zien, toen ranselde hij ze er wel even uit.

Maar waarom? Omdat zij er een traditie en een gewoonte van hadden gemaakt door bedrog rijk te leven van de armen die offers aan God kwamen aanbieden. Maar voor de rest: geef de keizer wat des keizers is! Wat des Godes is, hè. Hij ontkende de leer door de macht niet. Hij zegt alleen dat er dingen zijn die belangrijker zijn. Hij zegt ook niet dat je naaste een vaste figuur is. In feite is je naaste een figuur in nood die je ontmoet. Hij ontmantelt eigenlijk datgene wat je op het ogenblik nog in Israël terug kunt vinden.

Want wij hebben gelijk! Het is ons recht! En dat anderen er onder lijden, ik vind het jammer hoor, maar het is van ons, het is ons eens gegeven. Kijk, dat er gezegd wordt: we willen leven, we willen land hebben...allemaal best.

+ vraag over Israël.

- Ach, dan kun je het net zo goed voor de hele wereld vragen. De omstandigheden veranderen en daardoor de schijn, maar het wezen verandert pas als het wezen van de mens verandert.

+ We zitten weer tegen een eeuwwisseling aan. Dat is altijd een periode zo dat de mensen het einde van de wereld verwachten en dus alvast een nieuw begin maken. Maar de werkelijkheid is dat u wel in een andere invloedssfeer terecht komt. En die verandert de mensen niet, dat moeten ze zelf doen.

Wat wel verandert zijn de invloeden waaraan ze onderhevig zijn. En dan verandert hun gedrag. Het is niet de verandering van de mens.

+ De mens is zoals hij is, hij hoeft helemaal niet te veranderen

- Nee, ik ben helemaal niet pessimistisch, ik zeg alleen de waarheid. En als u zegt: de mens is zoals hij is en zo moet hij ook zijn en zo hoort het dan zeg ik nou ik heb medelijden met de Schepper die zo'n rotzooi heeft geschapen.

Maar als we nu zeggen de mens is in wezen Licht, maar hij moet leren dat het Licht belangrijker is dan de schaduw die je werpt en dan komen we ergens. Om dat te leren ben je eerst bezig met schaduwbeelden dan ben je bezig met het zien wat het licht onthult en dan ga je pas beseffen dat het het wezen van het Licht is waardoor het geheel bepaald wordt.

+ vraag over de toestand in het Oosten.

- Het kan wel maar het is onwaarschijnlijk. Omdat daar waar men de wil Gods predikt het fanatisme te sterk is om door het gewoon menselijk begrip van anderen overwonnen te worden. Kijk naar Iran, daar heb je ook zo iets.

+ vraag over de rol van Aziatisch Rusland.

- Ja, daar zijn een hele hoop mensen die ook de Shira willen, ik heb liever de soera maar ja, mij best. Maar wat is dan eigenlijk hun profet? Mohamed met de koran uitleg van de heer Komeini. Ik denk dat dat verkeerd gespeld is. Dat had eigenlijk in goed Nederlands Gossiemijne moeten zijn. Dat is een mens die zó door zijn eigen haatgevoelens gekweld werd dat hij daardoor zijn eigen volk vernietigt om zijn haat tegenover anderen die hij niet benaderen kan tot uiting te brengen.

En die bereid is de wereld te vernietigen om zijn eigen grootheid te bevestigen.

+ vraag over verschillende incarnaties van Komeinie.

- Eén van zijn laatste incarnaties is hij een soort koning geweest van de één of andere Nubische stam. En die Nubiërs hadden nog al vervelende tanden als u weet wat dat betekent en hij was zelf door zijn grote vetheid iemand die onaantastbaar was. Ook zijn gezin was onaantastbaar. En dat heeft hij tot het einde van zijn leven kunnen volhouden. En nu komt hij hier in de wereld en wil zich verbeteren,

hij gaat een leer prediken en wat gebeurt er? De *Sjah* gaat er achter - aan. De politie van de *Sjah* doodt zijn zoon.....en we kunnen weer verder. En dan komt hij uiteindelijk in Frankrijk in een plaats waar ze zeggen god zij dank hier is de profeet. Ze zeggen ook: als je niet te veel drukte maakt mag je van ons wel aan de Rivièra zitten maar wij betalen het niet, dat moet je zelf doen. Want ze zeggen wel dat Hollanders gierig zijn als Schotten maar je moet de Fransen ook niet uitvlakken zo nu en dan.

Dus deze man voelt zich ontrecht en dan begint hij haat te prediken. En als hij haat kan prediken dan wordt hijzelf groter omdat zijn vijanden zo machtig zijn. En zo weet hij langzaam maar zeker alles op te bouwen opdat eerst de shaw vernietigd wordt, lukt niet helemaal. Maar de geheime dienst wordt praktisch uitgemoord. Behalve een paar overlopers, want je hebt altijd een paar goeie vakmensen nodig op zijn tijd. En dan gaat hij met zijn leerlingen gaat hij het volk even beschaven. Die verwestering moet eruit. Terug naar de oude tijd! vrouwen weer de sluier op. Waarom? Omdat hij dan het gevoel heeft dat hij de baas is.

En dan weet hij dat hij onrecht doet. Heel wat doden komen in zijn dromen spoken. Daar kan ik je van afhelpen: het is de wil van Allah! Ik sprak God, ik zei moet ik ze doden? Hij zei Allah! Ja dat heb ik gedaan. Goed, het is misschien een beetje parodiëren wat ik doe. Weet ik wel. Zo is Komeini van iemand die het heel goed bedoelde en toen zei: als dat niet lukt wil ik macht hebben. Hij is machtig geweest, heeft zichzelf volledig bevredigd in alle dingen, ontdekte dat dat niet werkte en zei nou, dan moet ik dus wat anders doen.

Een goede boodschap brengen. Jaja. De goede boodschap was het voertuig voor zijn behoeften zichzelf te profileren. En hij had een reden om een grol te koesteren. Hij moet natuurlijk een hele tijd rond-scharrelen voordat hij tot de conclusie komt dat hij niet zo groot is als hij graag zelf dacht. Dat hij niet zo dicht bij God staat, want anders zou God er wel zijn en als hij dat eenmaal erkent dan komt hij ook in Zomerland. Misschien niet in de beste buurt om te beginnen en ik geloof niet dat hij zonder een leven op aarde makkelijk verder zou komen, maar iets zullen die vorige levens hem toch wel geleerd hebben dacht ik.

Wanneer het gebeurt zoals de vorige keer dan vlucht hij weg om de onvrede die hij met zichzelf heeft. Dan is het dus een tamelijk onbewuste incarnatie. En dan heeft hij het weer slecht. Het kan ook zijn dat hij door weet te zetten en Zomerland bereikt. Dan gaat hij dus grijpen wat hij nodig heeft. Kiest hij dus die mogelijkheden die bij hem passen dan bereikt hij ineens veel meer.

+ En Ceausecu dan?

- O die is nog zó nijdig. Deze man dacht eerlijk dat het volk hem als een God zag. En dan komen er een paar idioten en die gaan hem daar verhoren en in de naam van het volk veroordelen. En nu begrijpt hij langzaam maar zeker waar dit allemaal vandaan komt. Maar u begrijpt ook dat hij nu nog steeds bezig is: maar wij hebben toch altijd voor het volk geleefd. Hij zit met bepaalde kleine woordjes. Hij had moeten zeggen van het volk, maar hij zegt altijd vóór het volk. Zijn intentie was niet kwaad, in het begin. Totdat hij zichzelf zag als het volk, l'Etat cest moi zei Lodewijk en dat zei Ceausecu ook, Roemenië dat ben ik. En Roemenië moet het goed hebben, nou daar heeft hij voor gezorgd! Hij wel. En de rest dat was eigenlijk alleen maar een verzameling aanbeddende acolieten die hem, Roemenië, in zijn grootheid in stand hielden. Zo zag hij dat. Hij leefde in een eigen werkelijkheid.

Die sterk van die van de wereld verschilde. En op een gegeven ogenblik ging hij te ver. Toen geloofde hij niet meer helemaal in zijn eigen werkelijkheid en toen werd hij geconfronteerd met de werkelijkheid van anderen, die hij niet kon aanvaarden. Dat was de grote moeilijkheid. Er was al een conflict rond Ceausescu vóór die hele geschiedenis begon. Er zijn al een stelletje belangrijke communisten in die tijd....weggewerkt.

+ Zijn er nog veel in vrijheid?

- Ik denk ongeveer 40.000.

+ Doen die nog iets misschien?

- De verstandigen niet. Er zijn ook een aantal mensen die vroeger onder Ceausescu goed geprofiteerd hebben en die op 't ogenblik proberen om weer in de regering te zitten .Dat is helemaal niets bijzonders.

Maar je had daar dus de fanatici en degenen die de beulen waren en kijk als de beul ziet dat z'n baas valt dan zal hij hem ten koste van alles verdedigen want hij weet, als mijn baas valt, val ik. Als ik het oude terug kan brengen of zelfs maar de schijn daarvan dan ben ik weer uitverkoren, heilig, ik doe wat goed is en anders word ik in stukjes uit elkaar gescheurd. Dan kun je kiezen, onderduiken of vechten, hè.

En het is hier vechten. De verstandigen die kijken of ze er nog een beetje anders uit kunnen zien. Zo gaat dat.

+ En hoe gaat het daar dan het komende jaar?

- Nou, een regen van conflicten natuurlijk. Als u die grote stammen rekent dan hebben we in Rusland en aangrenzende landen hebben we zo ongeveer 30 grotere stammen. Rekenen we de kleine er bij die ook eigen gevoelens hebben en zich willen verdedigen dan komen we zelfs tot zo'n kleine 68.

En die willen allemaal eindelijk ook eens zich zelf zijn. En degenen die dat ontdekken en die hub macht zien tanen, worden plotseling nationalisten om zo hun macht te behouden. De meeste agitators zijn de intellectuelen in Rusland. Dat is vóór de evolutie. Het zijn degenen die het risico nemen. Maar als de omwenteling begint, wie zijn degenen die op de voorgrond proberen te treden? Degenen die macht hebben gehad en die dat willen houden.

De ene keer is duidelijk, Oost-Duitsland bij voorbeeld en de andere keer is er een troepenrel Hongarije, een enkele keer vraag je je af wat bedoelen ze eigen lijk. Ze zien er opeens allemaal zo anders uit, Tsjecho-Slowakije. Het is gewoon een spelletje. Ik had en wat ik had wil ik hebben en wat ik heb wil ik houden. Dat is menselijk.

+ Waar zal het op uitlopen?

- Waarschijnlijk op een hele hoop grote problemen en het is voor Gorbatsjof goed dat ze niemand kunnen vinden die door alle partijen nog een beetje beter wordt vertrouwd dan hij, bovendien evenveel aanzien heeft, anders was hij allang weggebonjourd.

Ik denk dat het beeld dat men zich van hem heeft gemaakt nogal aan het veranderen is. Ik meen dat zijn gezag over ongeveer 5 maanden begint af te brokkelen. Dat we toch weer zullen zien dat bij voorbeeld het rode leger de rol gaat spelen, maar hij blijft laten we zeggen de zeemeermin op de boeg. Hij blijft het boegbeeld.

Eerder is er ook eens gezegd dat hij nog ongeveer 2 jaar blijft.

- Dat zou wel kunnen ja. Maar je moet goed begrijpen, als je hem werkelijk helemaal wegschuift, zelfs als je hem alleen maar met pensioen stuurt dan heb je de onrust veel groter gemaakt. Dan moet je terug naar een zeer hard militair bewind waar een groot gedeelte van

de soldaten niet meer in geloofd. Dat is de grote moeilijkheid. + vraag over het wegvallen van de grenzen en wat daar uit voort kan komen. Het idee van vrede en rust onder andere. Dat idee is in zoverre waar dat twee grootmachten die heel iets anders te doen hebben dan mekaar af te bluffen. Amerika heeft enorme economische moeilijkheden en moet voortdurend grotere aanvallen van onder andere de Japanners afslaan. Rusland zit met een enorm defisiet op elk terrein. En moet naar het systeem toe waarbij de mensen weer graag en hard willen werken omdat dat de enige manier is om de productie weer op peil te krijgen.

Niet door modernisering, maar wel door motivering. En zo hebben ze geen van beiden in die crisis situatie zin in een toespitsing van conflicten. En ontwapening zou beide partijen erg welkom zijn op het ogenblik omdat ze met enorme schulden en tekorten zitten. En door vermindering van bewapenings industriën dat aanmerkelijk zouden kunnen verbeteren.

+ Zouden de lagere zich niet gaan roeren als.....

- Ja natuurlijk dat is altijd zo. Dat is overal. Er zijn hier in Nederland mensen die hopen op de valing van het kabinet Lubbers en het kraakt zo nu en dan erg stevig op het ogenblik. Niet omdat ze er van verwachten dat de wereld er beter van wordt, maar dan kunnen ze zelf eens een keer minister worden.

En dat zijn de dingen die je vergeet in het machts spelletje telt de wereld niet, telt alleen de macht. En om die macht te krijgen zijn mensen bereid desnoods de wereld uit te roeien. Een wereldcrisis zou inderdaad verwacht kunnen worden in 1992 omdat dan dus de samenwerking van de mensen, niet van de regering maar van de mensen noodzakelijk begint te worden om een menselijk bestaan op aarde nog mogelijk te maken.

Dat is heel aanvaardbaar. 1991 is een jaar met ontzettend veel verwarringen, maar gelijktijdig ontstaat toch een basis stabiliteit die zich los begint te maken van alle economische, politieke en andere prognoses. Die zich zelf begint te worden. In 1990 zou ik zeggen, komt nogal wat geknok voor. Allemaal op kleine schaal, geen wereldoorlog en misschien is het wel zo: als je koeien uit de stal haalt dan liggen ze ook als gekken te rollen.

Er moet gewoon even uitgevochten en uitgeduikeld zijn en dan zal het wel een beetje beter gaan denk ik zelf. Als je op het ogenblik de situatie goed bekijkt dan zou je kunnen zeggen: in februari zijn er enkele hele felle, hartstochtelijke aspecten. Die zullen ongetwijfeld inwerkingen hebben op een groot gedeelte van de wereld. Ik verwacht in die periode zo van 8 - 20 februari verwacht ik een aantal aanslagen, moordaanslagen, ongelukken en kennelijk ook nog wel strijdbare handelingen zo hier en daar, ik verwacht zelfs in China een paar moorden die bijna een oproer ten gevolge hebben.

Dus wanneer je het zo bekijkt, nou... En voor de meeste mensen is het dan ook zo: ik loop wel warm, maar ik weet nog niet waarvoor. En daarna krijgen we dus een periode die eigenlijk erg veel te maken heeft met kracht, maar ook met geloof. Ik denk dat we dan heel wat fanatieke uitspraken zullen horen en dat we gelijktijdig allemaal het gevoel hebben dat het toch wel beter zal worden. Ik denk dat er veel teleurstelling is, het weer bij voorbeeld, Nederland zeker.

Maar daarnaast zijn er steeds weer gevoelens van: binnenkort gaat het beter. Ik kan er weer een beetje tegenaan. Er komt een blauwperiode

zeg maar tegen het einde van maart, dat zij het sterkst is. Dat is tamelijk lang. In deze periode kun je verwachten dat er nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen worden gepubliceerd, er komen nieuwe denkbeelden, er worden allerlei oplossingen gevonden. Zeer waarschijnlijk wordt overal een compromis mogelijk geacht en misschien zelfs bereikt en daarnaast zal de conjunctuur een klein tikje aantrekken, dus dat is ook al hoopgevend. Ik weet niet waarom, hoor.

Daarna hebben we dan altijd nog een tijdje dat je zeggen kunt: hier is het eigenlijk scherp en helder duidelijk we zien ineens allerlei dingen, we horen ineens allerlei dingen en schandaalblaadjes die hebben ineens plenty materiaal overal, want er is een hele hoop uitgekomen. Er zijn weer heel wat schandalen en ik vermoed dat ook Nederland een paar van die schandalen zal kennen. Ik denk dat er nog al wat hoge heren zeer moeilijk op hun stoel zullen zitten en dat is helaas maar een korte periode, een dag of tien, voor mij zou het een jaar kunnen duren, hè en daarna krijgen we een zachte rode periode en dat wordt dan blijmoedigheid zien en dansen om de mei-boom zoiets weet u wel.

Dan hebt u voorlopig een klein beetje van wat er te verwachten is.

+ Wat denkt u van het weer in februari?

- Het is heel waarschijnlijk dat het inderdaad nog koud wordt, maar het zal een heel korte periode zijn. Alleen ben ik bang dat dan zeer lage temperaturen gemeten kunnen worden, zo -8, -10. Dat duurt misschien drie, vier dagen, we hebben boven de norm geleefd, mogen we eens één keer bibberen?

+ En houdt de natuur dat vol?

- De natuur kan dat wel aan, ofschoon natuurlijk heel veel jong blad toch nog wel in de knop blijft zitten.

Hevige storingsgeluiden, die pas ophouden tegen het einde van de avond.

Hierna volgt het ontbrekende deel van 23 januari 1990, tweede deel van de avond.

De natuur kan dat wel aan, ofschoon natuurlijk heel veel jong blad en zo toch wel in de knop blijft zitten. Het is op het ogenblik zó dat de natuur loopt voor. Dat scheelt wel een maand! Meer, de katten doen al of het maart is. De vogels kwinkeleren al of mei nabij is.

+ Mag ik een kleine vraag stellen. Je hebt het woord, alleen. En wij verstaan eronder, nou ja ik ben alleen, niemand is bij mij. Als je het woord uit elkaar haalt dan is het al één. Hoe komt dat nou, dat het zo'n volkomen ander begrip is?

- Als al één is, weet één niet meer wat al is en voelt zich alleen. Is dat duidelijk? Het is gewoon wij willen altijd een wijsgeer hebben als we op aarde zijn. En als wij bij alles horen, dan hebben we het gevoel dat we nergens bij horen. Dan zijn we alleen. Zo is het.

Vrienden het wordt langzamerhand tijd om er weer een eind aan te breien. Suggesties voor het schone woord?
treur niet.

O, dat is wel een hele mooie. Treur niet, want alle tranen vallen uiteindelijk in dezelfde zee, verdampen en worden weer zoet water en daar lest u uw dorst dan mee.

Treur niet, want al wat zal vallen, al wat schijnbaar traag vergaat en later weer in glorie bloeiend schoon toch voor u staat.
Treur niet, al kan het leven zwaar zijn. Denk licht, dan draagt u beter uw last en ontdekt pas later dat ze juist voor u gepast en goed geweest is en zonder dat, minder mens meer beest zoudt zijn.
Treur niet, want waarom zou je treuren. Wat was zal altijd bij je zijn. En wat zal komen, moet nog groeien en is nog veel te klein om nu te treuren. Leef in het heden met een lach en laat de wereld u verrassen met dubbele r wel te verstaan, dan zult u nu steeds in opgewektheid ondanks uw lasten verder gaan. Verteer uzelf niet in beklagen, zelfs niet in deernis zonder zin. Probeer gewoon uzelf te wezen. Help alle anderen, steek daar uw krachten in.
En zo zult gij het wezen kennen, waar gezeur langzaam vertorven is en treuren al is overleden, dan blijft alleen een lichtend eden waarin een treur niet bekleeft, omdat de kracht die in je leeft een ander beter liedje zingt.

Een beetje gerijmd, maar het is toch iets waarmee je het kunt doen. En weet u, als je denkt dat de last die u te dragen hebt te zwaar is, bezwijk je er onder. En als je denkt dat je nog veel meer zult kunnen dragen, dan vind je de kracht om dat wat je dragen moet goed te dragen, op de juiste manier en desondanks jezelf te blijven. En met deze voor mij toch wel wat wijsgerige beschouwing zullen we maar afbreken. Het is zo'n echte detaillisten avondje. Wat mij betreft, ik ben detaillist geweest, zelfs in de zeer kleine dingen en ik heb dat met vreugde gedaan en met vreugde heb ik ook in deze detailzaak voor u geprobeerd om op sommige details wat invloed te werpen.
Hartelijk dank voor uw aandacht en wat de rest betreft: het ga je goed en als je soms uittreedt, kom een keer aanwippen, het is bij ons ook leuk.